

heemkundige kring
meise - oppem - wolvertem

Berla

driemaandelijks tijdschrift
nummer 20

Berla

heemkundige kring
meise - oppem -
wolvertem
en omgeving

raad van beheer :

S. Van Hemeldonck - Van Antwerpen, ere-voorzitster
R. Moyson, voorzitter
J. De Cuyper - ondervoorzitter
R. Moerenhout, secretaris
A. Jacobs, penningmeester
R. Moreau P. Carrière M. Van den Broeck J. Cornelissen F. Coene

ons tijdschrift :

verschijnt driemaandelijks
jaarabonnement en lidgeld : 300 fr A.S.L.K. 001-1189490-55
los nummer : 100 fr
(de auteurs zijn verantwoordelijk voor hun bijdrage)

berla verzamelt :

- alle dokumenten over de fusiegemeente Meise zoals oude weekbladen, knipsels, zichtkaarten, foto's, strooibrieven, affiches, landkaarten....
- alle dokumenten over inwoners van de gemeente zoals doodsprentjes, familiearchief, foto's, akten van koop en verkoop, kavelbrieven..
- alle voorwerpen in verband met ambachten en stielen van vroeger, boerenalaam, leefmilieu en gewoonten van onze voorouders

werp niets weg, kontakteeer eerst Berla !

onze bibliotheek en archief :

toegankelijk iedere woensdag van 14 tot 17 u. (behalve op feestdagen en in de vakantieperiode)

onze heembabbelavond :

iedere tweede maandagavond van de maand om 20 u nodigen wij belangstellenden in de plaatselijke geschiedenis uit voor een gezellige "heembabbelavond" in ons lokaal. Resultaten van opzoekingen en andere heemkundige ervaringen kunnen er uitgewisseld worden.

info :

voor dringende vragen kan men telefonisch terecht bij :

Mevr. S. Van Hemeldonck op 02 - 269.29.26
Raoul Moyson op 02 - 269.28.88
Roger Moerenhout op 02 - 270.24.50

zetel van de kring : berla vzw - brusselsesteenweg 73 - 1860 meise

Nieuwjaar
och 't is altijd 't oude
zitten beven van de koude
dan door slijk en moze gaan
later in de zomer bræen
als 't zwijn zit in de knipe
't keerske brandt al in de puipe
en zo de winter fluit
't keerske is dood en
't jaar is uit.

script. E. 1236.

Guido Genella

De nieuwe pastoor van St. Martinus Meise

Bie Boon

Z.E. Heer Herman BOON werd pastoor benoemd van de St. Martinusparochie te Meise. Wij zijn blij en fier samen met ons bijzonder gewaardeerd medelid.

Van harte proficiat Mijnheer Pastoor !

BELEIDSVERKLARING

Het is mijn wens een pastoraal beleid te voeren waar voorrang wordt gegeven aan de zwakken, aan de mensen die zich niet thuis voelen in onze soms harde maatschappij. Het is ondenkbaar dat wij mooi bidden voor meer gerechtigheid en liefde, en ondertussen ons ongestoord installeren in onze welvaart. Ik vraag meer aandacht voor de werklozen, meer aandacht voor verborgen armoede, meer aandacht voor de eenzamen, meer aandacht voor de mensen die van geen tel zijn in deze wereld, meer aandacht voor de zieken.

De vreugde van deze avond is voor mij enigzins getemperd door het leed van twee gezinnen, vrienden van mij, die een zwaar zieke zoon en zwaar zieke dochter hebben. Ik zal morgen de twee mooiste bloemstukken aan hun ziekbed brengen als teken van onze solidariteit met hen, met hun ouders, hun broers en zussen.

Het is mijn wens een pastoraal beleid te voeren waarbij de leken daadwerkelijke verantwoordelijkheid dragen, niet alleen op het vlak van de materiële zorg van onze parochie, maar ook op het vlak van de pastoraal en van het beleid van de parochie in haar geheel. Ik wil meer plaats geven aan de vrouw in onze parochie, niet om op de feministische toer te gaan, maar omdat de helft van mijn parochianen vrouwen zijn. Ik wil meer plaats geven aan de jongeren in het beleid van onze parochie, omdat zij de toekomst zijn en omdat wij van hen, dat heeft de ervaring mij geleerd, ontzettend veel te leren hebben. Bij het samenstellen van het parochiaal team zal ik met zorg erover waken dat de continuïteit verzekerd wordt maar ook dat de vrouwen en de jongeren hun deel in de verantwoordelijkheid van onze parochie zullen kunnen dragen.

Het is ook mijn verlangen de vriend te zijn van de mensen die ons geloof niet delen. Wij leven in een pluralistische maatschappij waar ruimte moet zijn voor iedereen. Dit wil niet zeggen dat wij moeten afzien van onze eigenheid. Wij hebben de weelde van ons geloof aan te bieden, zij de rijkdom die leeft in hun verlangen om het voor alle mensen beter, mooier en leefbaarder te maken. Al wat maar enigzins gemeenschapsvormend is zal ik steunen. Al wat mensen verdeeld zal ik bestrijden.

Wanneer jullie de uitnodiging ontvangen hebben voor deze avond, hebben jullie misschien verbaasd gekeken naar de tekst in gotisch schrift, of wat althans daarvoor moet doorgaan. Dit is, wat ik zou durven noemen, mijn "lijfgebed". Het werd geschreven in een tijd dat mensen streden voor bevrijding, tegen onrecht en dwingelandij, vanwaar ze ook mocht komen. Het is een gebed, vol vertrouwen, van iemand die het opnam voor de vrijheid van de Nederlanden, tegen de furie der Spaanse legers en tegen de religieuze en ideologische intollerantie. Dit gebed past een historicus die ik ben en die ik zal blijven in hart en nieren. Maar ik wil vooral leven in deze tijd, in onze tijd. Ik wil een man van God zijn voor jullie allemaal, en ik zal proberen mij helemaal voor jullie in te zetten. Daarom zou ik tot slot met de volgeling van Willem van Oranje dit gebed willen bidden:

Myn schilt en myn betrouwen
Zyt Ghy o God myn Heer
Op U soo wil ick bouwen
Verlaet my nemmermeer
Op dat ick vroom mach blyven
U dienaer t' aller tyt
De tyranny verdryven
Die menigh hert doorsnyt

Bis Boon
24 oktober 1987

GILLISJANS-VAN HEMELRIJCK

Deze kroniek vangt aan bij de geboorte van Peter Gillisjans te Merchtem op 14 februari 1684 op het "Hof ter Haecken" waar zijn ouders pachters waren geworden na het afbranden van hun pachthof, gelegen te Brussegem, door de Franse legerbenden tussen 4 en 8 juni 1673 (N.B. 3721, 92 - S.G. 1245).

In 1687 kwam het gezin terug te Brussegem wonen waar vader Gillisjans schepen en tiendesteker was. Samen met zijn zuster, Isabella Philippina, werd Peeter meissenier van Grimbergen op 12 januari 1718.

Hij was ondertussen reeds gehuwd met Maria, de dochter van Engelbertus van Hemelrijck en Anna Mockaert. Toen was Maria reeds weduwe met 11 kinderen van Guillielmus van den Broeck met wie ze getrouwd was op 4 juli 1693. Vlug hertrouwen geschiedde in deze tijd uit bittere noodzaak als men vele kinderen had omdat de vrouwe des huizes zeker iemand nodig had om het land en veld goed te laten onderhouden en samen de lasten van het pachter zijn te dragen.

In ons geval hier was er reeds 2 maanden na de geboorte van haar laatste kind (op 2 april 1713) een tweede huwelijk te Oppem op 19 juni 1713. Getuigen waren Peeter Gillisjans, de vader en Egidius Cooremans (P.R. zie microfilms).

Uit dit huwelijk werden nog 2 kinderen te Oppem geboren, nl. Joanna Maria Gillisjans op 24 augustus 1716 wiens doophouders Michel Borremans en Joanna de Smet waren (ze stierf eveneens te Oppem op Kerstdag 1742) en Franciscus Gillisjans geboren op 17 juni 1718, doophouders waren hier Frans Schoumans en Joanna Gillisjans. Ook dit tweede kind stierf te Oppem op 20 juli 1738.

Enige jaren na de geboorte van zijn 2 kinderen wordt Peeter vermeld als bedesetter van Brussegem (S.G. 1223) in 1721. Peeter was evenals zijn vader

pachter (maar nu te Oppem) en schepen van Brussegem waarvoor hij de eed aflegde op 3 juni 1725 (S.G. 1095). We zien hem deze functie vervullen tot aan zijn dood op 21 december 1750 te Oppem.

Op 20 juli 1726 wordt Peeter opgeschrikt door het bericht van een moordpoging op zijn toen 83-jarige vader nabij de Brussegemberg. Als ontvanger van de tiende had deze Joos de Mesmaecker erop gewezen dat het niet taamde "collebloemen" in zijn schoven graan te steken! (Proces in S.G. 1232 p. 164 en 1243)

In 1746 bij het begin van de troebelen welke weer in onze streken heersten waren bij het gezin nog inwonend: een meid en ingel en peeter van den Broeck, resp. 34 en 41 jaar oud.

Hierna brak de tijd aan van de Franse bezetting van 1746 tot 1748. Hierover zijn we goed ingelicht door de registers 1121, 1123 van de S.G. van Brussegem. Vooreerst enkele algemeenheden om de toestand te begripen.

Na de dood van Karel VI in 1740 komt diens dochter Maria Theresia op de keizerlijke troon in uitvoering van de Pragmatieke Sanktie van 1713 hetwelk direkt door een aantal vorsten betwist werd en alzo de Oostenrijkse Successieoorlog uitlokte.

In onze gewesten begon de mizerie met de inval van de Fransen in mei 1745. Reeds in augustus van dat jaar werden er opeisingen gedaan door de Franse regering.

Peeter wordt verplicht te leveren in de Franse magazijnen te Aalst: 100 bussels hooi en 100 bussels stro. Hiertoe rijdt hij met zijn wagen en drie paarden naar Aalst alwaar hij door de Franse troepen nog twee dagen wordt opgehouden. Verder wordt hij verplicht te leveren aan de

Fransen tussen Steenhuffel en Merchtem : 353 bussels hooi, 65 sister haver, 8 sister tarwe en 4,5 sister gerst. Hiermede vinden we hem tussen de 10 grootste pachters van Brussegem vermeld. Het weze wel gezegd dat al deze leveringen door de Franse staat werden vergoed.

Al bij al viel deze bezetting milder uit dan de vorige omdat er nu geen brandstichtingen, moorden, plunderingen of verwoestingen aangericht werden.

Toch kregen onze voorouders zware brandschattingen, levering van voeder, wagens, opeisingen van stro, hooi, haver, granen en hout te verduren. Men moest zorgen voor werklui en gidsen, eten, drinken en onderdak voor de legers.

Onze Peeter was hier weeral het slachtoffer van (wie veel bezat kon veel afdragen) en het zwaarste om dragen was wel het jaar 1748 waarin hij voor de verplaatsingen telkens met zijn wagen en drie, soms vier paarden werd opgeëist.

Zo op :

- 15 januari naar Brussel (4 dagen);
- 24 maart naar Brussel (8 dagen);
- 28 maart logies verstrekken voor 1 nacht aan 12 ruiters en 16 paarden van het regiment Brancas, plus het leveren van hout, stro en kaarsen;
- 30 maart van Antwerpen naar Bergen op Zoom met stro (8 dagen);
- 20 april van Brussel naar Leuven met meel (4 dagen);
- 26 april van Brussel naar Leuven met hooi (5dagen);
- 5 mei naar Brussel (14 dagen);
- 20 mei logies verstrekken voor 42 dagen aan 2 ruiters en 3 paarden van het regiment Romain plus fouragie te Brussel gaan halen (1 dag);
- 27 juni van Namen naar Tienen met hooi (7 dagen);
- 28 september levering van 4 sisters haver aan regiment Bellefont. ;
- 6 oktober naar Brussel (7 dagen);
- 6 november logies verstrekken voor 54 dagen aan 1 ruiter en 1 paard plus levering van 100 bussels stro aan de kapitein te Brussel;
- 14 januari 1749 naar Brussel (16 dagen).

Door deze voortdurende lasten en opeisingen valt het niet moeilijk te begrijpen dat de meesten in nood kwamen en hun belasting (zijnde de inkomsten uit de 20ste penning) niet meer konden betalen.

De regeerders der gemeente Brussegem (waaronder Peeter) besloten aldus een geldlening aan te gaan en deze te borg en met de persoon en de goederen van de ontleners zelf en al de belastingsplichtingen.

Hiertoe trekt Peeter samen met de meier, 4 schepenen en 5 bedezetters op 12 september 1748 naar de studie van notaris Guilielmus Vaes te Brussel en laten er 2 akten opmaken (N.B. 4757, 32 en 33).

Hieruit leren we dat voor Brussegem de aanslag door de Staten van Brabant geheven dd 6 juli 1748 de som van 9.800 gulden bedroeg (bedrag waarvan ongeveer de helft door de bevolking kon afgedragen worden).

Het resterende gedeelte erkennen de comparanten ontvangen te hebben uit de handen van 2 geldschietters, nl. Franciscus Coppens (akte 33) en Peeter Gillisjans (akte 32), resp. voor 2200 gulden en 2000 gulden.

Ze aanvaarden de verplichting om in naam van hun medeburgers aan Peter een rente van 100 gulden, zijnde 5 % van het kapitaal, terug te betalen. De eerste vervaldag is op 12 september 1749. Al de gebeurlijke belastingen op deze kapitalen vallen ten laste van de ontleners. Men voorziet ook dat de terugbetaling mag gedaan in 2 keren tussen vandaag en de eerste 4 jaar nadat de oorlog beëindigd is.

Wat Peeter de voorgaande jaren te verduren kreeg leert ons register 1122 uit de schepengriffie van Brussegem.

In 1744 voornamelijk verplichte wagendiensten van de geallieerden : 20 juni van Brussel naar Ninove met

- bagage (3dagen);
 23 oktober naar Brussel met haver voor de Rode Garde der Hannoverianen (2 dagen);
 25 oktober van Brussel naar Leuven en Diest met bagage voor de Hollanders (7 dagen).

In 1745 wordt Peter zowel door de geallieerden als door de Fransen opgeëist om met zijn wagen en 4 paarden reizen te doen naar Anderlecht, Geraardsbergen, Epegem, Aalst, achter de Schipvaart te Brussel en naar Merchtem (waar de Franse legers gecantonnerd lagen).

In 1746 bezetten de Fransen volop onze streken :

- 4 februari levering van 25 fachizen en 75 piketten in de Franse magazijnen te Laken;
 10 februari opeising van 1 koe door de Fransen;
 14 februari levering van 12 sister haver te Laken;
 18 februari van Brussel naar Kortrijk met bagage voor de Hollanders (11d);
 17 april van Gent naar Brussel met meel (3 dagen);
 3 mei naar Tervuren met stro (2 dagen);
 19 juni van Brussel naar Antwerpen met rijst (5 dagen)
 27 juni levering in de Franse magazijnen te Kalfoort van 50 bussels klaver;
 28 juli van Brussel naar Gent met zieke Franse soldaten (8 dagen);
 4 september levering in de magazijnen te Brussel van 100 bussels hooi;
 7 september naar Namen met Franse officieren (6 dagen);
 9 oktober van Brussel naar Aalst met zieke Franse soldaten (2 dagen);
 30 oktober levering aan de Franse Cavalerie van 22 sisters haver, 40 bunders stro en 40 bunders hooi;
 3 december lossen van goederen uit de schepen op de Schipvaart en transport naar de magazijnen;
 23 december van Brussel naar Leuven met palissaden (3 dagen).

In 1747 vervolgen de opeisingen :

- 6 maart naar Brussel (6 dagen);
 17 april inkwartiering gedurende 15 dagen

- van 14 ruiters en 12 paarden alsook verscheidene malen fouragie gaan halen te Brussel w. o. een vracht laken om de klederen te herstellen;
 2 mei inkwartiering van 9 ruiters en 9 paarden van het regiment 'de la Reine' gedurende 31 dagen;
 12 mei van Brussel naar Leuven met rijst (3 dagen);
 16 juni van Brussel naar Mechelen met haver (2 dagen);
 21 juni, 22 juli en 15 augustus telkens voor 8 dagen naar Brussel;
 15 september vervoer van gevangen genomen Hessische en Hannoverische soldaten naar Leuven (3 dagen);
 13 oktober andermaal voor 8 dagen naar Brussel;
 23 oktober verschaffen van logies voor 1 nacht aan een compagnie van de 'Cavalerie Royale';
 Gedurende de inkwartiering van het regiment de la Reine werd Peter nog verschillende malen verplicht om vrachten met zijn wagen te vervoeren en om 200 bussels stro te leveren.

Op 29 april 1751 fundeert moeder Maria twee perpetuele jaargetijden, te doen in de kerk van Oppem, tot lafenis van hun beider zielen en deze van hun twee kinderen.

De pastoor zal hiervoor 2 gulden ontvangen; de koster voor het luiden 1 gulden en 5 stuivers. Deze fundatie stond bezet op 1/2 bunder land gelegen op den Hert te Oppem.

Op 18 mei 1751 stelde Maria dan in openbare koop alle goederen van haar man Peeter.

Hieruit leren we dat ze behoudens de meubelen en huisraad (hetwelke bijna allemaal door zijn stiefzoon Ingel werd ingekocht) nog 5 paarden, 3 veulens, 7 koeien, 5 runderen, 1 var (jonge stier) en 1 varken bezaten (S.G. 1226, 45).

Moeder Maria Van Hemelrijck, geboren te Oppem op 24 augustus 1671 stierf er ook op 22 juni 1754 in de gezegende leeftijd van 83 jaar.

Verder vonden we in S.G. 1123 in akte 31 van 23 juli 1754 de inventaris der erfbrieven van het sterfhuis van Peeter Gillisjans en Maria Van Hemelrijck. Uit deze 7 akten leren we hun eigendom kennen.

Zo verwierven ze in :

- . 1715 te Oppem 1 dagwand en enkele roeden land op de Branddries;
- . 1720 te Oppem 1/2 dagwand op de Foxenberg;
- . 1729 te Oppem 1/2 bunder land op den Hert; 1 bunder en 27 roeden land op het Foxenbergveld; 2 dagwand en 2 roeden land op de Cruyswinckel en te Meise op het Reuzenblok 1 bunder;
- . 1730 te Meise 1 bunder land eveneens op het Reuzenblok;
- . 1741 te Oppem 1/2 bunder behuisde hofstede.

Het land op den Hert werd gekocht voor 432 guldens van Guilielmus Coremans. Dit van het Foxenbergveld werd gekocht van de Heer Josephus de Bois voor 1700 guldens. Hiervoor ging Peeter een hypotheek aan bij Juffrouw Catelijne Van den Daele, echtgenote van Sieur J.B. 't Serraerts ten belope van 1200 guldens aan 4 % intrest per jaar, waarbij hij de vier stukken land gekocht in 1729 als onderpand geeft.

Reeds op 17 mei 1737 geeft hij 600 guldens terug. En op 19 november 1740 geeft hij de nog resterende 600 guldens terug. (S.G. 1176, 5732).

Marc Gillisjans

DAVIDSFONDS 1927-1952

De 'afdeeling Meysse-Wolverthem' van het Davidsfonds werd officieel opgericht op 9 januari 1927 en zou tot 23 september 1952 in beide voormalige gemeenten werkzaam zijn. Dan werd de afdeling gesplitst.

De eerste voorzitter was Alfons Verellen, 'onder-Bestuurder aan 't Ministerie van Kunsten en Wetenschappen te Meysse' die echter hetzelfde jaar reeds ontslag neemt als voorzitter, volgens het jaarverslag 'voor niet opgegeven reden'. Ondervoorzitter Dr. Albert Van den Bruel, 'Geneesheer te Wolverthem' wordt voorzitter voor ruim 25 jaar. De verslaggever anno 1927, volgens het handschrift E. H. Corbeel, 'onderpastoor te Meysse' merkt hierbij aan : "De afdeeling Meysse-Wolverthem zal zich vergenoegen met een Voorzitter, zonder Ondervoorzitter" en deze toestand zal tot 1946 blijven duren.

Ook het systeem van twee 'schrijvers' of secretarissen en twee 'proosten' voor elk der gemeenten, zal tot de splitsing standhouden. In 1927 waren 'Schrijvers : Juul Huybrechts, onderwijzer te Wolverthem en Renaat Van Campenhout, onderwijzer te Humbeek (voor Meysse); Proosten : E. H. Van Elsen, onderpastoor te Wolverthem" en voornoemde E. H. Corbeel.

De afdeling startte onmiddellijk met 150 leden en richtte het eerste jaar twee voordrachten in "met een vreemden spreker" : "27 Februari : Dr. Grauls - Taal en Letterkunde van de Boeren van Transvaal; 16 Oktober : Heer Sieben Congo op gebied van natuurschoon - Planten en Dierenwereld - Volkeren - Beschaving" en één voordracht "met een eigen spreker" : "20 December - Volksvertegenwoordiger Jan Van den Eynde : Assisië". En de gewijde verslaggever kondigt tenslotte reeds aan : "De eerstkomende vergadering zal plaats hebben te Wolverthem. Spreker : Ernest Claes met lezing uit eigen werk. "

Het jaarverslag 1927 werd voorgedragen en goedgekeurd in de bestuursvergadering van 27 december 1927 - de tweede van dat jaar - en getekend door twee bestuursleden : Van Campenhout en Corbeel.

In de jaren dertig kende de afdeling een langzame groei in aantal leden : 155 in 1929, 165 in 1930, 1931 en 1932. De daaropvolgende jaren een lichte daling : 155 in 1933, 145 in 1934, 144 in 1935 en 132 in 1936 dat een dieptepunt is.

Voordrachten met en zonder lichtbeelden, met "vreemden of eigen spreker", toneel- en liederavonden waren er echter bij de vleet. De afdeling steunde in 1929 de "Volksboekery van Meysse" (1000 boeken) en van 1930 af de bibliotheek van Meise (1200 boeken) en Wolverthem (1000 boeken). In 1933 ontvingen beide openbare bibliotheken, naast de jaarlijkse schenking van boeken, ieder nog 40 frank bovenop.

In 1930 werden drie verzoekschriften ingediend bij de "Volksvertegenwoordigers en Senators van ons Arrondissement : Vervlaamsching van Lager- en Middelbaar Onderwijs; Motie tegen de Fransche Vlaamschvijandige Pers; Protest tegen het niet naleven der taalwet inzake Volksoptelling." (sic)

Op 7 september 1930 had ter gelegenheid van de honderste geboortedag van dichter Guido Gezelle, een Gezelleavond plaats, samen met de studentenbond 'Excelsior', de 'Vlaemsche Meisjesbond' en de 'St. -Martinuskring'. Spreker was de heer Cal. Van der Perre.

Anno 1931 richtte de afdeling 'met vreemde krachten' een 'muziek- en tooneelfest' in met als onderwerp : 'Het Zwitschers Volks- en Berglied, door den Heer Sigwald'. Wellicht voor de eerste maal werd dat jaar ook de

DAVIDSFONDS

AFDEELING :

Meyze-Wolverthem

Dit formulier invullen en terugzenden begin
Januari a. s. aan het Algemeen Sekretariaat,
de Bayostraat 61, Leuven.

Verslag over het dienstjaar 19 *27*

Aantal
verworven
Punten
(1)

1. — Aantal leden : *132* / *150*
2. — Aantal bijdragen gestort a) vóór 1 Mei : *7*
- b) na 1 Mei : *0*
- Oorzaak van de storting na 1 Mei : *Minime beta*

30

14. — Samenstelling van het bestuur :

(Naam en voornaam, beroep en woonplaats, alsmede functie in het bestuur.)

Voorzitter : *Aff. Verellen* of *Bestuurder* aan 't ministerie van
te Meyze *Keunsten & Wetenschappen*
(necunt ontiaag als voorzitter voor
niet opgegeven reden)

Ondervoorzitter : *Dr A. Van den Bruel* *Geneesheer te Wolverthem*
(wordt voorzitter)

Schrijvers : *J. Huybrechts* *onderwijzer te Wolverthem*
R. Van Campenhout " *te Humbek (voor Meyze)*

Proosten : *E. H. Van Ulen* *onderpastor te Wolverthem*
E. H. Corbeel " *te Meyze*

15. — Aanmerkingen.

*De afdeling Meyze-Wolverthem zal zich vergaderen
met een Voorzitter, zonder ondervoorzitter*

*De eerstkomende vergadering zal plaats hebben te
Wolverthem. Specker : E. Claes met lezing uit eigen werk*

Voorgedragen en goedgekeurd in de *bestuurs* vergadering van *27* December
1927

(Handteekening van 2 bestuursleden.)

Van Campenhout *Corbeel*

Guldensporenslag herdacht, met zang en deklamatie door de St.-Martinuskring van Meise, de Vlaamsche Meisjesbond van Wolvertem en een feestrede door de Heer Jacobs hoofdonderwijzer te Westrode.

Naast nog drie andere voordrachten tijdens het jaar sprak E. P. Callewaert over "De opvoeding van ons Vlaamsche volk in de openbare wellevendheid" en Dr Jan Grauls over "De Brusselaars en hun taal". 1931 was dus een bijzonder aktief jaar in de nog jonge geschiedenis van de Davidsfondsafdeling.

In 1932 werd dan bij de gemeentebesturen van Meise en Wolvertem een verzoekschrift ingediend voor een officiële 11 juliviering. De besturen stonden de bevlagging toe der gemeentehuizen en vrijaf voor de scholen, maar het Davidsfonds richtte zelf een "Grote feestvergadering in met Voordracht door Adv. Schiettecatte". Dat jaar werd eveneens antwoord ingezonden op de vragenlijsten van het DF-Hoofdbestuur betreffende "het gebruik van het Nederlandsch in de gemeentebesturen". Op 18 december 1932 las Ernest Claes opnieuw voor uit eigen werk en Hendrik Vos werd sekretaris voor Meise, zulks tot 1934 wanneer hij opgevolgd werd door onderwijzer Jozef Ooms.

De afdeling hield in 1933 een toneelfeest te Meise, met "deelneming aan de gewestelijke prijskamp" en woonde te Londerzeel een "radio-avond" bij. De "Toneelprijskamp 1934" te Wolvertem, uitgeschreven door de DF-Gewestbond Noord-West-Brabant, werd door de gemeentebesturen van Meise en Wolvertem betoelaagd met resp. 50 fr en 100 fr. Wijlen Jan Boon hield een voordracht over "Zwarte en bruine hemden" en Rik Vos verzorgde een Conscience-avond, terwijl dichter Jef Simons een "Kempische avond" bracht.

Tot hiertoe hebben wij dankbaar geput uit de jaarverslagen van het Davidsfondsarchief te Leuven. Voor de periode 1935-1940 kwamen wij door de goede zorgen

van de heer Willem Rosiers, erevoorzitter van de afdeling Meise, in bezit van het "Verslagboek der Vergaderingen". De hier opgenomen nauwkeurige en dikwijls lyrische verslagen geven een getrouw beeld van hetgeen de vooroorlogse vergaderingen van de Davidsfondsafdeling geweest zijn. Elke samenkomst werd aangevangen en besloten met het gebed en vaak ook "... met wat een dreunende Vlaamsche Leeuw zou moeten zijn..." (verslag van 17 januari 1937). Daarna volgde traditiegetrouw de voorlezing van het verslag der vorige vergadering, afwisselend gehouden in de parochiezaal van Meise of Wolvertem, door één der secretarissen van dienst: Juul Huybrechts voor Wolvertem en Jozef Ooms voor Meise. De voorzitter zorgt voor een passende inleiding van de voordrachtgever, de nodige administratieve mededelingen en neemt ook de huldigheden en de bedankingen voor zijn rekening.

De opkomst overtreft meestal de stoutste verwachtingen van de verslaggevers. Men mag immers niet vergeten dat de afdeling slechts gemiddeld 150 leden telde voor beide gemeenten en dat de verplaatsingen in het beste geval per fiets geschieden. Zo kon de "schrijver voor Meise" voor de openingsavonds (20 oktober 1935) van het winterprogramma 1935-36 noteren: "Een echt hondenweer, wat een 80tal leden toch niet heeft kunnen weerhouden de eerste vergadering bij te wonen."

In 1935 werden "op eigen hand, met vreemde en eigen krachten" een Peter Benoit-avond en een "Concerto; Blinden van Woluwe" ingericht. Ook werden door "een vreemden spreker" lichtbeelden over "Tooverij - Toovenaars en Toverheksen" getoond en sprak Jan Boon over het onderwerp "Bij den Koning der Koningen van Abessinië".

Volksvertegenwoordigers en senatoren ontvingen hun jaarlijks verzoekschrift,

ditmaal n. a. v. een "Verbod van Vlaamsche Betooging" en de twee openbare bibliotheken konden in de vorm van boeken rekenen op de steun van de plaatselijke DF-afdeling.

1936 was het jaar van de "Vlaamsche Concentratie". Na een blijkbaar gloedvolle voordracht van "Heer Adv. Boon" wordt "op voorstel van één onzer Davidsfondser" een even gloeiende motie gezonden naar het Hoofdbestuur en de dagbladen. Ook de filmvertoning van Cl. De Landtsheere op 15 maart 1936: "Met onze Jongens aan den IJzer - Bedevaartfilm" heeft inspirerend gewerkt: in augustus 1936 richtte de afdeling een uitstap in naar de IJzerbedevaart te Diksmuide. Met medewerking "der gunstig en alomgekende 'Varende Gezellen' onder leiding van de Heer De Graeve" werd Jan Hammenecker herdacht en de werkmansdichter Fonske Van de Maele sprak zeer poëtisch over "Hoe ik er toe gekomen ben verzekens te maken." En E. P. Hildebrand illustreerde zijn voordracht "Verkeeren en Trouwen" met lichtbeelden...

Nocantans kende 1936 een dieptepunt qua ledenaantal: 132 slechts. Maar de volgende jaren zouden een gestadige stijging te zien geven: 138 in 1937, 145 in 1938 en 176 in 1939.

Sinds de stichting in 1927 was de afdeling niet vertegenwoordigd op de jaarvergadering te Leuven. Reden volgens het jaarverslag 1937: "vier bestuursleden waren verhinderd naar de vergadering te komen. Mr Van den Bussche is er op de hoogte van." Opgestapt werd echter wel in de "Amnestiebetooging van 23 Mei 37".

De voordrachten waren dat jaar vnl. toeristisch getint: het Himalayagebergte, door E. P. Quirinus; Japan, land en volk, door Jan Boon en Bretanje en de Bretoenen door Ing. K. Fr. Hambrouck. Adv Arthur Boon sprak over de "Groote Amerikaanse Gangsters" en zanger-humorist Bert Bel bracht twee liederavonden.

De afdeling stuurde in 1938 een verzoekschrift voor Grammens naar de "Regeering" en de "Standaard" en naast een "Groote Goochelavond" met Prof. Ludovic ("We hebben om de vele kunstgrepen deugdelijk gelachen..." - verslag van 20 februari 1938), waren drie voordrachten met lichtbeelden voorzien: "De wonderen van het Heelal" (J. J. Pousset) - "De Heksenketel van Tsjecho-Slowakije" (Hr Boon) en "Bij de Oermenschen der Ivoorkunst" (E. Pater Knops). Deze laatste voordracht besluit met "Een oproep, aanzettend onze beschaving naar waarde te schatten, vanweg spreker..."

Het programma van 1939 was profetisch: E. P. Schroons sprak met lichtbeelden, over de "Firma Dood" en de verslaggever besluit pathetisch: "Vloek aan den oorlog, is ons wachtwoord. Na dergelijke onthullingen wordt het: Vloek aan de bende woekeraars in kanonnen, menschenlevens en millioenen dollar; of nog beter: 'Oorlog aan de Firma Dood' - Heer Voorzitter... looft de vredesaktie van E. P. Schroons en bedenkt hem te dien einde met een flinke Davidsfondsalmoes." En meester Ooms voegt in potlood toe: "186.233.637.097 dollar kostte de oorlog 14-18."

De voordrachten "Spanje in 1939" door Jan Boon en, even bloedig, "Nieuw-Turkije" door E. H. Broes (Door de uitroeiing van den Islam kan Turkije een vruchtbaar arbeidsveld worden voor de verspreiding van het christen geloof!) worden -gelukkig- gecompenseerd door een "Schitterende revue door het kabaretgezelschap 'Nut en Vermaak' van Temsche, onder leiding van Anton Viaene."

Maar de oorlog stond voor de deur. Nog een avond met "Kunstuitvoeringen op kamerbeiaard door Hr. Arth. L. Bigelow" te Meise op 21 januari 1940 en een "Luisterrijke liederavond door Willem De Meyer en Wiesken Aerts" te Wolvertem op 18 februari 1940 en ook de "afdeeling Meise-Wolvertem" van het Davidsfonds ging een besloten tijd in. "Geen jaarvergadering in 1940,

ook geen aanwezigheid op vergaderingen van gouw- of gewestbond. "Oorzaak : mobilisatie" meldt het jaarverslag 1940 en dat was waarschijnlijk ook de reden voor de gevoelige achteruitgang van het aantal leden : slechts 152 op 28 februari 1941.

Ook tijdens de volgende oorlogsjaren waren er geen vergaderingen :

- 1941 : "Er werden geen feestavonden belegd omdat de parochiezaal niet beschikbaar is."
1942 : "Toneelzaal ingenomen door de bezettende Overheid."
1943 : "Zaal niet beschikbaar."
1944 : "Daar de zaal voortdurend door soldaten wordt gebruikt hebben er geen vergaderingen of voordrachten plaatsgehad."
1945 : "Aangezien de lokalen in beslag genomen zijn door het Belgisch Leger, heeft de afdeling geen werkzaamheid kunnen verrichten."

De Guldensporenslag werd nog steeds herdacht met "vrijaf voor de scholen van Meise en Wolvertem" en in 1944 en 1945 door bevestiging der gemeentehuizen.

De twee openbare bibliotheken werden blijvend gesteund met boeken. Het aantal leden bedroeg in 1941 maar 153 en 152 in 1942, reeds 160 in 1943 en een absoluut rekord van 308 aansluitingen in 1944, dat echter terugviel op 248 voor 1945.

In 1945 telde het Davidsfondsbestuur nog slechts drie leden : voorzitter Dr. A. Van den Bruel, sekretaris H. Huysmans en E. H. Fieremans, proost. Anno 1946 wordt dit bestuur aangevuld met een ondervoorzitter, Jules Huybrechts (de vroegere 'schrijver voor Wolvertem'), Jozef Ooms en E. H. Verstraeten, resp. als sekretaris en proost voor Meise. De Heer Ooms zal in 1947 als sekretaris worden opgevolgd door Jozef Olbrechts, maar blijft raadslid. Dit bestuur zal ongewijzigd blijven tot 23 september 1952.

Het Guldensporenfeest werd in die jaren gevierd door bevestiging van gemeentehuis, scholen en burgerhuizen. Naast vrijaf in de scholen was er een voordracht over "de betekenis van 't Sporenfeest"

door de ondervoorzitter J. Huybrechts, schoolhoofd.

Ook de "Varende Gezellen" (zie 1936) waren weer van de partij met een Cabaretavond op 20 oktober 1946 en een andere oude (eer-) waarde Pater Quirinus (1937) sprak over "Indië : Tempels en Fakirs", terwijl E. P. Siegfried handelde over 'Leven en Zeden in Congo'. Het aantal aangesloten leden in 1946 bedroeg nog 222.

Prof Opdebeeck sprak begin 1947 over "Humor" te Wolvertem, terwijl E. P. Aurelius de toehoorders te Meise in gedachten "Door de Britse zone" voerde. Jan Boon, nog een vaste waarde als spreker voor de afdeling (1934, 1935 en 1938) had het over "Twee Wereldburgers" en "Stalin en 't Russische Volk" op resp. 16 maart en 21 december van dat jaar. Te Meise had op 16 november een "Bonte avond" door Jozef Vermoesen plaats.

Het ledenaantal wordt in het jaarverslag over 1947 voor het eerst afzonderlijk vermeld voor beide gemeenten : 82 voor Wolvertem en 131 voor Meise (samen 213); in 1948 resp. 80 en 118 (samen 198); in 1949 resp. 81 en 95 (samen 176) en in 1952 resp. 95 en slechts 66 (samen 161).

In tegenstelling met het ledenaantal ging het programmaanbod in stijgende lijn. In 1948 werd 150 jaar Boerenkrijg herdacht met twee voordrachten door Jozef Van Overstraeten : op 25 oktober voor kinderen en op 19 december voor gewoon publiek. Ook werden dat jaar drie filmen vertoond. (Tom Brown-Land van IJs en Vuur-Jeugdstormen). In 1949 kwam 'Ben Hur' en 'Baas Ganzendonck'.

De "eeuwige" Jan Boon sprak op 16 januari 1949 te Meise over "Twee Grootmachten - Rusland en Amerika" en een maand later te Wolvertem over "Joden en Arabieren", terwijl Pater Mestdagh zijn voordracht "Het Kruis van Alaska" met filmbeelden illustreerde.

De eerste naoorlogse uitstap van de afdeling ging op zondag 17 juli 1949 per radiotrein naar Luik en omgeving.

Voor 1950 wordt enkel de Gezelleherdenking van 15 januari vermeld, met voordracht over het leven van de dichter en zang van Gezelleliederen.

1951 wordt een dieptepunt in de werking van de afdeling : op 18 februari vertoning van "Pieter van Gent" door 't Missie-toneel en op 9 december wordt de film "Mr Belvedere loopt school" gedraaid.

Hiermede kwam een roemloos einde aan een afdeling die voor en tijdens de oorlog nochtans bloeiende was geweest. De geschiedenis zal de oorzaken moeten achterhalen.

Doch gelukkig rijzen kort daarop twee feniksen uit hun as : de afdeling Meise herneemt in 1952 en de afdeling Wolvertem in 1954.

537
F. 55

....., de 23-7-52.....

DAVIDSFONDS-HOOFDSEKRETARIAAT,
Blijde-Inkomststraat 75,
LEUVEN.

AANVRAAG
Tot aanvaarding van een afdeling te *Meise*.....

Ordergetekenden, handelend als bestuursleden der afdeling, aanvaarden voor haar de statuten van het Davidfonds en zullen er zich in alle omstandigheden naar schikken. Insorderheid verklaren zij dat alle politieke bedoelingen buiten de afdeling gesloten zijn en dat deze openstaat voor alle katholieke Vlaamsgezinden die op generlei wijze belemmerd worden om toe te treden.

Hierbij voegen zij een ontwerp van huishoudelijke verordening, ter goedkeuring voorgelegd aan het Dagelijks Bestuur.
De afdeling werd officieel gesticht op 9-1-1929 en gelyktijdig 23-7-52 in aanwezigheid van M. *Vandenbroucke*..., afgevaardigde van het Hoofdbestuur.

Zij zal werken in de omschrijving .. *Meise*.....
Het bestuur werd samengesteld als volgt : (1)

- Voorzitter : *Doms, J. Haenweg of Brunel, 129 - Onderwijzer*
- Secretaris : *Abrecht J. Kroonveldt, Limbos. Meise. Gemeenteliediaand.*
- Bestuursl. *Daoblaet, Scheuwelaan -* *Winkler -*
- " *Glaes J. Scheuwelaan -* *redactoren "4 Vall."*
- " *Vetkriandt, Picherlaan -* *et in caetera beheerders.*
- Geestl. raadsl. *W. F. H. Verstraete -* *Pastorij - Meise.*

ZO MAAR....

Even schaduw zoekend onder wat mij een lindeboom lijkt, maar er zeker geen is, geniet ik van de wondermooie muziek die ons ten beste wordt gegeven door een Bulgaarse fanfare.

De muzikanten zitten netjes op keurige rijen naast elkaar, met allen hetzelfde gele bovenhemd rijkelijk afgezoomd met gouden biezen, een statige verschijning maar zoals alles in dit land is de bovenlaag slechts schijn want onderaan vallen de variaties van broeken op : grijze, bruine, in eenvoudige stof; aanstekers aan de voeten en hier en daar toch een deftig paar schoenen.

Het bovenste gedeelte eigendom van de staat die ons wil doen geloven dat alles goed gaat, het onderste gedeelte van de mens die zijn best doet opdat het een beetje goed zou kunnen gaan.

De ogen van de muzikanten blijven strak gericht op de partituren, ijskoud alsof het automaten zijn, nochtans de muziek die opstijgt uit de prachtige koperen instrumenten zou menig fanfare in ons landje jaloers maken...

In tegenstelling met de koude uitdrukking op de gezichten stoten zij de warmste klanken uit die ons meeslepen en iedereen stil, geboeid doet luisteren... Komt het daardoor dat ik in gedachten weer in Meise ben en ik mij afvraag waarom het bij ons niet meer kan ?

Meise, met eens twee bloeiende fanfaren waarvan bijna niets meer over blijft dan een eenzame vlag, een paar kartonnen dozen met vergeelde partituren, een grote ongebruikte trom... (gelukkig in bescherming genomen door Berla).

Nochtans de zonen en dochters van hen die eens zo fier opstapten... zij leven in Meise. Meise waar weleer pracht en praal hoogtij vierden onder het vaandel van de kasteelheren.

Waar is het Meise gebleven waar op het dorpsplein de meiboom tussen de kasseien werd geplant en ik als kind er dansend

gekleurde linten rond vlechte. Waar is de vlag gebleven die ik fier op mijn jonge schouders droeg (na een week lang te hebben gezeurd, want meestal was dit de taak van de oudere in de V. K. A. J.) en mijn helpster de kans niet gaf ze over te nemen. 's Avonds dook ik doodmoe met pijnlijke schouders in bed, overgelukkig.

Ik heb overal gezocht, navraag gedaan, maar tevergeefs, de vlag waar eens zo zorg voor werd gedragen is niet meer. Het zoveelste dat in onverschilligheid werd vernietigd. Het Maria beeld dat in de processie werd gedragen is er nog, maar op een paar kleine zaken na schijnt alles volledig verdwenen.

Wie had dat kunnen vermoeden toen wij het hoofd nog bogen voor Mijnheer Pastoor die in de beste kazuifel, de prachtige gouden monstrans in de hand, door de straten van Meise schreed. Wij hadden het zo druk gehad met bloemen snijden om over de wegen te strooien : want "ons Heer zou straks voorbij de deur komen".

's Morgens heel vroeg al hadden wij ons tafeltje klaar, de beste kandelaren en de "kruisen Lieven Heer". En dan even kijken hoe het bij de burens was.

Meise... zo verdrukt door onverschilligheid, zo verdrukt door de stroom van inwijkelingen die ramen en deuren sluiten voor uw kloppend hart en slechts er wonend genieten van uw schoonheid.

Konden wij allen nog eens samen zijn in het oude patronaat en er op de uil weer kattedwaad uithalen zoals toen... niet voor het kattedwaad, een mens wordt tenslotte ook volwassen, alhoewel... maar om de opbeurende gezelligheid die de rest van de week in onze harten bleef hangen. En na de spreekbeurt, vertoning of toneel, gezellig napraten in de smalle Limbosweg, met de rug leunend tegen de muur van de kleine bibliotheek. Altijd wel in het oog gehouden door nogal strenge ouders die niet veel goeds zagen in het

gemengd gedoe en bij elke uitbundige lach argwanend dichter kwamen.

Herinneringen die allen zo ver lijken... totdat... op een avond ik word uitgenodigd op een etentje... Miel De Knop zit in ons midden. Er schijnen lichtjes in zijn ogen die niet veel goeds voorstellen en dan breekt de storm over ons los, en worden wij in een mum van tijd overspoeld door de Pallieterstreken van toen.

Wat wij die avond hebben gegeten, ik weet het niet meer zo precies, maar te schatten naar het zalig gevoel moet het goed zijn geweest. Een opbeurende avond om nooit te vergeten, een stimulans om door te gaan en te blijven graven naar het verleden tot alles weer levendig wordt, genietbaar en deugddoend voor iedereen!

Want ja, zo was Meise!
Miel vertelt... naar waar gebeurde feiten.

Jaak, de knecht op de hoeve Haeck, werd door Sylvie streng in de gaten gehouden wat betref de zondagse plicht. Jaak werd dan ook prompt elke zondag naar de mis gestuurd.

Hij vond dit nu niet direkt gezellig en wist het zo te regelen dat hij steeds meer uit dan in de kerk stond. Met één oor luisterde hij naar wat binnen gebeurde, met het andere ontging hem niets van wat er zich buiten afspeelde.

Die wel bewuste zondag, een missiezondag, kwam een pater preken. Vol vuur probeerde hij missionarissen te ronselen door aan de gelovigen uit te leggen dat de oogst groot was, maar er een schrijnend tekort was aan werkkrachten.

Jaak stond zoals altijd half verstrooid te luisteren maar had toch één en ander opgevangen. Toen Sylvie hem na de mis uitvroeg over de inhoud van de preek (om controle te kunnen uitoefenen natuurlijk) kreeg zij prompt het volgend antwoord: "Awel, ze hadden het over den oogst, en da ze nie genoeg werkmannen hebben veur den oogst... Dat ze potverdekke

n'en pikdorser laten komen kjust lak wij da moeten doen..." !!

Diezelfde Jaak had nog nooit een voet buiten Meise gezet. Tot op een dag iemand hem het voorstel deed hem 'de grote markt' van Brussel te laten zien.

Ze gingen er op af met de tram. In Laken aan de 'Place Communale' aangekomen keek Jaak opgetogen rond: "Oh, is dat hier de grote markt?" "Nee, Jaak, 't is nog een stuk verder hoor". Jaak lichtjes ontgoocheld zet zich terug neer. Eindelijk in Brussel aangekomen gaan ze recht op de grote markt af. Jaak kijkt rond.

Zijn compagnon tracht hem zoveel mogelijk bij te brengen over de markt maar Jaak blijft rondkijken en zwijgt. Tot hij na een tijdje uitroept: "Awel merci, 'k had toch gedacht dat ze groter was".

Goore (Georges Boogaerts) de barbier woonde waar nu het Wolhoekje is (hoek Beaufortstraat). Eigenlijk was hij schaapscheerder, maar zoals de Meisenaren gutig opmerkten: in de week schoor hij de schapen, in 't weekend de "boekēn". Goore was barbier eerste klas en in het weekend was het natuurlijk haasten geblazen om de eerste aan de beurt te zijn, de rij van wachtenden was soms heel lang. Vroeger immers werden de mannen meestal slechts eens in de week geschoren.

Goore zijn vrouw hielp hem. Zij zeepte de baarden in, terwijl haar man ze afschoor. De rij was echter soms zo lang dat Goore zijn vrouw niet kon bijhouden en de zeep op de baarden opdroogde. Goore had daarop een oplossing gevonden, hij spuwde kordaat op zijn borstel en dan ging het weer vanzelf.

Een "bezoeker" die dit scenario voor het eerst meemaakte keek stomverbaasd toe. "Amaai, en dat noemt zich barbier eerste klas, ge moet niet vragen moest hij tweede klas zijn!" Waarop hij van één van de

wachtende ten antwoord kreeg : "Ha man dan spreekt hem niet op zijn borstel, maar wel recht op ave smikkel !"

--

Jan van de koster (Joos), ook al zo'n figuur in Meise was altijd druk in de weer in de kerk. Jan kon echter moeilijk uit zijn bed tot grote ergernis van zijn vader.

Op een dag ontmoet Jan in de dorps-café een brusselaar die zijn laatste tram heeft gemist en zich zit te beklagen. Jan denkt na en er verschijnt een glimlach op zijn gezicht. Hij nodigt de brusselaar vriendelijk uit bij hem te komen slapen. De man neemt de uitnodiging in dankbaarheid aan. Jan biedt hem zijn slaapkamer aan en de vreemdeling strekt zich behaaglijk uit in Jans bed.

De volgende morgen echter moeten de klokken worden geluid en Jan zijn vader roept luid : "dat het nu wel potverdomme meer dan tijd is dat Jan uit zijn nest komt." Geen reactie boven... in woede grijpt de vader de matteklopper en vliegt in een rosse koleire naar boven waar hij de arme nietsvermoedende brusselaar afranselt.

Pas als de man half blauw is geslagen bemerkt vader zijn vergissing en... op dat moment luiden de klokken over het nog slapende Meise.

• •

Jan van de koster kwam de "vieze" (Wermoes) tegen, een biersteker wonende op het rond punt en iemand die voor die tijd er wel warmpjes in zat. Hij stoefte eerst tegen Jan met zijn "voiture" en nodigde daarna Jan uit met hem een rit te maken. Jan die zeker niet gekleed was om een rit te maken sputterde eerst hevig tegen maar de "Vieze" liet niet af. Jan liet zich uiteindelijk overhalen om een korte rit te maken en in zijn werkkledij, zonder een cent op zak stapte hij in de Vieze "zijn voiture".

De Vieze was echter een echte deugniet en had reeds eerder andere mensen beetgenomen. Hij had het meestal

op vrouwen gemunt die in hun schort en op hun klompen stonden te werken. Hij reed met Jan weg maar stopte pas als ze in de nabijheid van Leuven kwamen en zette hem daar af aan een café.

"Drink hier gerust maar een geuze voor mijn rekening. Zeg maar dat ge door mij bent gestuurd. Ik moet nog een boodschap doen en kom je over een halfuurtje halen." Daarop reed de Vieze weg.

Jan, nog wat onder de indruk van de lange rit, stapt braaf naar binnen. Hij bestelt er met de komplimenten van de Vieze een geuze. De waard bekijkt hem hoofdschuddend : "Ach man toch, doet al maar liever autostop want de Vieze die ziet ge zeker niet terug vandaag. Hij heeft het al zovelen gelapt !" Jan kwaad naar buiten. Hij begint de lange tocht terug. Onderweg probeert hij te liften en tot zijn grote vreugde stopt toevallig iemand uit Wolvertem die hem heeft herkend. Jan vertelt hem zijn verhaal.

Nog napratend rijden zij richting Meise maar zien dan tot hun grote verwondering de wagen van de Vieze aan de kant van de weg geparkeerd. "Vooruit Jan, gij gaat U achterin de wagen van de Vieze verstoppen. Beweeg niet hoor en kom er pas uit als ge bij hem thuis bent aangekomen."

Zo gezegd, zo gedaan. En ja hoor, de Vieze schrok zich een ongeluk toen samen met hem Jan uit zijn wagen kwam gestapt. "Dag Vieze"... "Wel hebde van me leven, vanwaar komde gij?" Jan zweeg. "Vooruit man vertel op". Maar Jan zweeg. De Vieze was zo van zijn stuk dat hij Jan mee naar een café nam en na een paar pinten Jan bleef ondervragen. Geen resultaat. Het werd de Vieze toch te machtig, hij gooide 500 fr op de tafel en sprak : "Hierzie Jan die zijn voor U maar dan moet ge me vertellen hoe gij op de achterbank zijt gekomen.

Voor 500 fr, een heel bedrag voor die tijd, zou Jan zelfs terug naar Leuven zijn gegaan en nadat hij het geld van

tafel had gegraaid vertelde hij het hele verhaal... Dit keer was de Vieze er fijn ingelopen.

Keu (Robijn) kon van de eieren van boer De Knop niet afblijven. Hij graaide ze overal weg en gaf de kippen de kans niet meer ze te leggen. Hij schudde gewoon de eieren uit hun... zoals menig Meisenaar vertelde. Indien een hen het waagde te kakelen was Keu er als de "kippen" bij.

Op een dag vond boer De Knop een nest bebroede eieren. Dat was een unieke kans om Keu een lesje te leren. Hij legde ze goed zichtbaar en toch half verstopt in het bereik van Keu die ze inderdaad ontdekte.

Bij Keu thuis was het echter niet om uit te houden. Een onuitstaanbare geur verspreide zich door het hele huis nadat hij de eieren in de pan had gebroken. Wis van Pittijs die er op uitkwam vroeg hem waar hij die rotte boel had gekocht en dat hij maar direkt moest gaan reklameren.

Keu is niet gaan reklameren maar de hennen hadden het sindsdien heel wat rustiger.

Maar ook de dag van vandaag gebeuren er rare dingen... maar juist omdat ze vandaag nog gebeuren... geen namen om niemand te kwetsen.

Boer Louis leeft er maar gezellig wat op los. Vrij van conventies, als een god in Frankrijk. Dom is hij echter niet.

Na een aanhoudende vraag van vreemdelingen en andere stadsbewoners om verse eieren van de boerderij heeft hij er wat op gevonden om deze mensen tevreden te stellen en toch zijn leger van een tweetal kippen niet te moeten uitbreiden.

Hij koopt eenvoudigweg eieren in de GB, draait ze eens goed rond in de kippen-drek en voilà : vers uit het nest. Om de zaak nog wat overtuigender te maken

hebben zijn kippen een hemels bestaan. Ze lopen vrij rond in huis en door de verwoesting die zij daar natuurlijk aanrichten geeft het inderdaad zo wat de indruk van een leger kippen dat door het huis is getrokken.

Op vragen hoeft hij niet te antwoorden want de brave mensen kennen de weg. De sleutel ligt altijd in de brievenbus, dus nemen de eierenliefhebbers de huissleutel, gaan gewoon naar binnen, nemen hun "gerief", leggen het geld op tafel (misschien strelen ze zelfs die lieve diertjes die zo goed voor hun zorgen) en verlaten weer de hoeve nadat ze de sleutel in de bus hebben gelegd.

Zo echter kwam Louis eens van het veld en zag aan zijn huis een paar zigeuners met lakens onder de arm. Verdorie dacht hij, heb ik geluk dat ik wat later thuis ben; anders had ik die zagen nog aan mijn kop gehad!

Enkele weken later echter toen Louis wat verse lakens wou nemen uit de kast grote verwondering. Zijn kast was helemaal leeg. De lieve zigeuners hadden ook de sleutel gebruikt, maar dit keer niet om eieren te kopen en geld op de tafel te leggen. Wel om zijn lakens te laten verdwijnen.

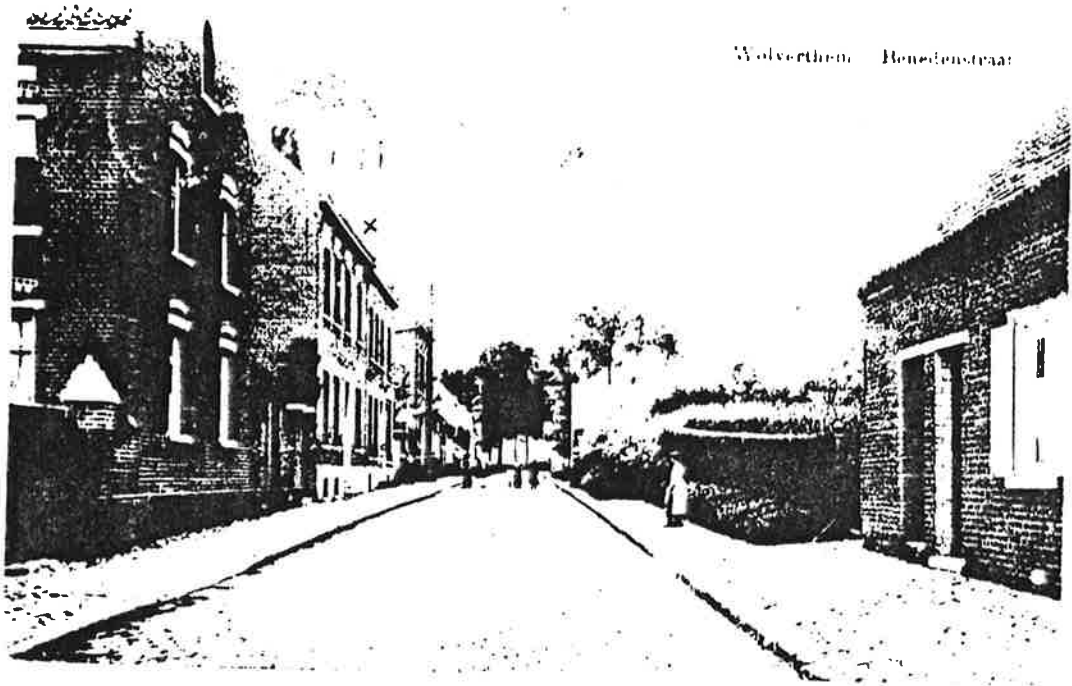
Opgetekend door J. Cornelissen.

WOLVERTHIEM — Benedenstraat
Rue Basse

Wolverthiem — Benedenstraat

HET DIALEKT VAN MEISE

In Berla 1987/17 werd een eerste bijdrage over het dialect in Meise gepubliceerd.

Momenteel beschikken wij reeds over een vrij groot aantal woorden welke in drie groepen ingedeeld worden :
bijnamen, woorden en uitdrukkingen.

Al deze gegevens werden op computer ingevoerd en iedereen kan steeds een voortdurend bijgewerkte computerlisting aanvragen.

Teneinde een zo volledig mogelijk bestand van het dialect van Meise te kunnen opbouwen, wordt gevraagd ons zoveel mogelijk gegevens te willen bezorgen.

Het is duidelijk dat de auteur met dit werk een belangrijke taak op zich genomen heeft.

Iedereen die woorden of uitdrukkingen of bijnamen kent gelieve deze aan de kring te willen meedelen.

Inzonderheid voor de bijnamen werd een fiche ontworpen waarvan hierna een model. Het zou ook zeer nuttig zijn een foto te vinden van elke persoon met bijnaam.

Tenslotte nog een rechtzetting. De auteur van onze eerste bijdrage werd erop gewezen dat zijn volkse naam niet exact is. De afstamming wordt in de volksmond uiteraard langs vader of moeder gegeven. Bij de auteur was dit via zijn moeder. De gegeven volkse naam was dus een theoretische constructie : Jefke va Jean va Waikke Cuypes. In ieder geval rekent Jefke va Florans op uw sympathieke medewerking aan de studie van ons dialect.

INFO-DIALECT :

Jef DE CUYPER 269.38.82

Julia CORNELISSEN 269.29.51

en : woensdag in het lokaal van Berla

BERLA	BIJNAMEN
Bijnaam :	foto
Echte naam :	
Beroep :	
Strekking :	
Adres :	
Verklaring Bijnaam :	

LIJST DER NIEUW OPGENOMEN WOORDEN

aargetij	: ijzer om zeis te kloppen	moetsaat	: bussels rijsthout
afdokken	: afgeven	moeille	: trog om deeg te maken
aiël	: flauw	moenken	: zeuren
aiëlenteppe	: beschaamde jongen	nen eppigen duvel	:
aitschenbeet	: klokhuis	ne schair doen	: een verovering maken
amboesjuur	: teut van muziekinstrument	oitser	: om bomen te slepen
ank	: schap (plank tegen muur)	ouwitser	: om bomen te slepen
asteriën	: straks	pernotte	: naakt
beddelen	: loeien	pieren	: aardappelen oprapen die bleven liggen
betritsen	: behelpen	pottafër	; iemand die kookpannen maakt
bezeke	: verlegen kind	ribambel	: reeks
bijbank	: rondom het huis	roejesjoe	: met niets inzitten
calience	: ?	roespeteren	: tegenspreken
cascen	: golf	root	: rij
cas-avec	: golf	santaboetiek	: rommel
echtig en techtig	: waarachtig	schietlappig	: onbetrouwbaar
eppig	: ongedurig	schaiten	: stoelgang maken
erek	: slecht karakter	sjamfoeter	: onbetrouwbaar persoon
fakain	: flierefluiter	sjampetter op den ank	: lepers die bier van andere bakschieters dr;
faluien	: tegenslagen	sjët	: staart
fledderen	: vleien	sjipoteren	: prutsen
gars	: wild meisje	snebber	: mond
karottentrekker	: plantrekker	spet	: trede
kiekebisj	: kippevel	spinnekop	: spin
kloe	: ?	stinker	: klein kind
kreften	: klagen	't es wel bestoit	: hij verdient het
magoechel	: dikke waggelende vrouw	't lêt op 't hoog berreken	: niet veel meer hebben
messink	: binnenkoer met mesthoop	uëken	: jeuken
met den dam	: grote hoeveelheid	verwaares	: vroedvrouw
met	: markt	vest	: nok van een dak
meuk	: voorraad fruit weggestopt	voeider	: verder
miët	: maart	voenk	: neus

Voor volledige bijgewerkte lijsten kan U terecht bij : Jef De-Cuyper
Julia Cornelissen
lokaal Berla (woe)

LIDGELD

Uw lidgeld blijft onveranderd vastgesteld op 200 fr. Hartelijk dank bij voorbaat voor uw bijdrage en medewerking !

AKTIVITEITEN 1988

Januari : werkvergadering
Februari : Vertelavond (in samenwerking met het Davidsfonds)
Maart : Algemene Vergadering
April : werkvergadering
Mei : Samen op reis ...
Zomer/Herfst : Opgravingen door de werkgroep Archeologie
Augustus : werkvergadering
September : Heemwandeling (in samenwerking met alle Kultuurfondsen)
Oktober : werkvergadering

Elke Woensdag : (zie beperkingen vooraan)
: "Open Deur" in ons lokaal De Snipper Nr 5
Iedereen is er welkom !

Driemaandelijks
: Tijdschrift "Berla" (gratis verstuurd aan alle leden)

Bijkomende activiteiten
: worden gepland tijdens het werkjaar

INHOUDSOPGAVE

Blz 1. : Nieuwjaarswensen
Blz 3 : De nieuwe Pastoor van St. Martinus Meise
Blz 5 : Gillisjans-Van Hemelrijck
Blz 9 : Davidsfonds 1927-1952
Blz 15: Zo maar ...
Blz 20: Het dialect van Meise
Blz 22: Mededelingen

E. Van Hemeldonck

M. Gillisjans
R. Moreau
J. Cornelissen
J. De Cuyper

Gemeentekrediet

MEISE

uit sympathie

Voor alle bankverrichtingen het juiste adres :
Nieuwelaan 110 - 1860 Meise
Tel. : 02/269.01.63

BERLA wordt gesteund door de

ASLK

ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRENTEKAS

**De bank die u een voetje voor geeft
in het leven.**

ASLK KANTOREN TE MEISE EN WOLVERTEM

NOORDSTARFONDS V.Z.W.

**De kulturele
stichting van de
verzekeringsmaatschappij
De Noordstar en Boerhaave**